

- Tổng quan về thiết kế CSDLQH
- Phụ thuộc hàm
- Phép tách các sơ đồ quan hệ (SĐQH)
- Các dạng chuẩn (1,2,3 và Boye-Codd)
 đối với các SĐQH sử dụng phụ thuộc
 hàm
- Phụ thuộc đa trị và dạng chuẩn 4

Tổng quan về thiết kế CSDLQH

Các vấn đề liên quan đến 1 thiết kế CSDLQH:
Giả sử ta cần thiết kế một cơ sở dữ liệu lưu trữ thông tin về các hãng cung ứng. Sơ đồ quan hệ được thiết kế trong đó tất cả các thuộc tính cần thiết được lưu trong đúng 1 quan hệ với sơ đồ quan hệ:

Suppliers(sid, sname, city, status, product, quantity)

Suppliers

	sid	sname	city	status	product	quantity
	S1	Smith	London	100	Screw	50
	S1	Smith	London	100	Nut	100
Г	S2	J&J	Paris	124	Screw	78
	\$3	Blake	Tokyo	75	Bolt	100

Tổng quan về thiết kế CSDLQH

- Dư thừa dữ liệu: Hãng nào cung ứng nhiều hơn 1 mặt hàng thì thông tin của hãng đó sẽ bị lặp lại trong bảng (VD S1), mặt hàng được cung ứng bởi nhiều hãng cũng bị lặp lại (VD Screw)
- Dị thường dữ liệu khi thêm: Nếu có một hãng chưa cung cấp mặt hàng nào, vậy giá trị cho thuộc tính product và quantity trong bộ dữ liệu mới được thêm vào sẽ không được xác đinh
- Dị thường dữ liệu khi xóa: Nếu một hãng chỉ cung cấp 1 mặt hàng, nếu ta muốn xóa thông tin về sự cung cấp này thì ta sẽ mất thông tin về hãng cung cấp
- Dị thường dữ liệu khi sửa đổi: Do thông tin bị lặp lại nên việc sửa đổi 1 bộ dữ liệu có thể dẫn đến vấn đề không nhất quán trong dữ liêu, ví dụ như về một hãng nếu sơ sót không sửa đổi trên toàn bộ các bộ giá trị liên quan đến hãng đó
- Nguyên nhân chính gây nên các dị thường là sự dư thừa dữ liệu hay sự phụ thuộc giữa các tập thuộc tính

Tổng quan về thiết kế CSDLQH

- Thay thiết kế trên với 1 sơ đồ quan hệ
 Suppliers(sid, sname, city, status, product, quantity)
 bởi 2 sơ đồ quan hê
 - Supp(sid, sname, city, status)
 Supply(sid, product,quantity)

Thực hiện phép tách quan hệ Suppliers thành 2 quan hệ Supp và Supply với các sơ đồ quan hệ tương ứng, tất cả các vấn đề nêu ở trên đã được loại bỏ. Tuy nhiên, khi tìm kiếm dữ liệu thì chúng ta phải thực hiện kết nối 2 bảng chứ không chỉ là chọn và chiếu trên 1 bảng như ở cách thiết kết triớc

- Thiết kế sau với 2 sơ đồ quan hệ 'tốt hơn' thiết kế đầu với 1 sơ đồ quan hệ
- Phép tách quan hệ cho phép giảm dư thừa và tránh các dị thường cập nhật

Mục đích của thiết kế CSDLQH

- Xác định được 1 tập các sơ đồ quan hệ cho phép tìm kiểm thống tin một cách dễ dàng, đồng thời tránh được dư thừa dữ liệu
- Hướng tiếp cận: Một trong những kỹ thuật được sử dụng là Tách các sơ đồ quan hệ 'chưa tốt' thành những sơ đồ quan hệ 'tốt hơn'. Sự phụ thuộc giữa các tập thuộc tính có thể được sử dụng để nhận biết các sơ đồ 'chưa tốt và cho phép thực hiện phép tách để thu được những sơ đồ quan hệ 'tốt hơn'.
- > Xét 2 loại phụ thuộc dữ liệu:
 - phụ thuộc hàm và
 - phu thuộc đa tri

Phu thuôc hàm

• Định nghĩa 1: Cho R(U) là một sơ đồ quan hệ với U là tập thuộc tính {A₁, A₂,...,Aₙ}. X, Y là tập con của U. Nói rằng X xác định Y hay Y là phụ thuộc hàm vào X (X → Y) nếu với 1 quan hệ r xác định trên R(U) và 2 bộ bất kỳ t₁, t₂ thuộc r mà t₁[X] = t₂[X] thì ta có t₁[Y] = t₂[Y]

Ví du

Ví du 1:

Α	В	С
a1	b1	c1
a2	b2	c2
а3	b1	c1
a4	b3	c2

- A \rightarrow B, A \rightarrow C, B \rightarrow C
- Ví dụ 2: trong thiết kế CSDLQH đầu chương, ta có quan hệ Suppliers, với mỗi giá trị của sid đều xác định một giá trị duy nhất đối với các thuộc tính: sname, city và status. Do đó ta có sid → sname, sid → city, sid → status

10

Hệ tiên đề Amstrong đối với phụ thuộc hàm

Cho

- R(U) là 1 sơ đồ quan hệ, U là tập các thuộc tính.
- X,Y,Z,W ⊆ U, ký hiệu: XY = X ∪ Y

Hê tiên đề Amstrong:

- Phản xa (reflexivity)
 - Nếu $Y \subset X$ thì $X \rightarrow Y$
- Tăng trưởng (augmentation)

Nếu X→Y thì XZ→YZ

Bắc cầu (transitivity)

Nếu X \rightarrow Y, Y \rightarrow Z thì X \rightarrow Z

Hệ tiên đề Amstrong đối với phụ thuộc hàm

- Bổ đề 1: Cho R(U) là 1 sơ đồ quan hệ thỏa mãn Hệ tiên đề Amstrong đối với phụ thuộc hàm. Với X,Y,Z,W ⊆ U, ký hiệu: XY = X ∪ Y. Các luật sau là đúng đắn:
 - Luât hơp (union)
 - Nếu $X \rightarrow Y$, $X \rightarrow Z$ thì $X \rightarrow YZ$.
 - Luât tưa bắc cầu (pseudotransitivity)

Nếu $X\rightarrow Y$, $WY\rightarrow Z$ thì $XW\rightarrow Z$.

Luât tách (decomposition)

Nếu X \rightarrow Y, Z \subseteq Y thì X \rightarrow Z

Ví du

- Ví du 1:
 - Cho tập phụ thuộc hàm $\{AB \rightarrow C, C \rightarrow A\}$

Chứng minh: BC → ABC

 $C \rightarrow A$ BC → AB $AB \rightarrow C$ AB → ABC $BC \rightarrow AB, AB \rightarrow ABC$ BC → ABC

Ví du 2:

Cho sơ đồ quan hệ R(ABEIJGH) và tập phụ thuộc hàm $F = \{AB \rightarrow E, AG \rightarrow J, BE \rightarrow I, E \rightarrow G,$

 $GI \rightarrow H$

Chứng minh: AB → GH

Bao đóng của một tập phụ thuộc hàm

- Định nghĩa 2: Cho F là một tập phụ thuộc hàm. Bao đóng của F ký hiệu là F+ là tập tất cả các phu thuộc hàm có thể được suy ra từ các phụ thuộc hàm trong F
 - Số các phu thuộc hàm trong bao đóng của một tập phụ thuộc hàm có thể rất lớn.
 - Vấn đề tính bao đóng của 1 tập phụ thuộc hàm là không thực tế.
 - Vấn đề kiểm tra một phụ thuộc hàm X → Y được suy diễn ra từ một tập phụ thuộc hàm cho trước không nhất thiết' phải tính Bao đóng của 1 tập phụ thuộc hàm mà chỉ cần quan tâm tới X và những thuộc tính có thể được suy diễn ra từ X

Bao đóng của một tập thuộc tính đối với tập phụ thuộc hàm

• Định nghĩa 3: Cho một sơ đồ quan hệ R(U), F là một tập phụ thuộc hàm trên U. X là tập con của U. Bao đóng của tập thuộc tính X ký hiệu là X+ là tập tất cả các thuộc tính được xác định hàm bởi X thông qua tập F

 $X^+ = \{A \in U \mid X \to A \in F^+\}$

 Mặc dù định nghĩa về bao đóng của một tập thuộc tính dựa trên bao đóng của tập phụ thuộc hàm, trên thực tế, chúng ta có thể tính bao đóng của một tập thuộc tính khá dễ dàng với 1 thuật toán đơn giản.

Bao đóng của một tập thuộc tính đối với tập phụ thuộc hàm

Thuật toán 1: Tìm bao đóng của một tập thuộc tính đối với tập phụ thuộc hàm Vào: Tập hữu hạn các thuộc tính U, tập các phụ thuộc hàm F trên U, X ⊆ U - Ra: X+ - Phương pháp: B⁰ $X^0 = X$ Bi Tính Xi từ Xi-1 Nếu $\exists \ Y {\rightarrow} Z \in F \ v\grave{a} \ Y \subseteq X^{i\text{-}1} \ v\grave{a} \ A \in Z \ v\grave{a} \ A \not\in X^{i\text{-}1}$ $X^i = X^{i-1} \cup A$ ngược lại, $X^i = X^{i-1}$ Nếu Xi ≠ Xi-1 lăp Bi ngược lai, chuyển Bⁿ $\mathbf{B}^{\mathbf{n}} X^{+} = X^{\mathbf{i}}$ 14

Bao đóng của một tập các thuộc tính đối với tập các phụ thuộc hàm

- Bổ đề 2: $X\rightarrow Y$ được suy diễn từ hệ tiên đề Amstrong khi và chỉ khi $Y \subseteq X^+$
- Chứng minh:
 - Giả sử Y= A_1 ... A_n , với A_1 ,..., A_n là các thuộc tính và Y⊆X⁺
 - -Từ định nghĩa X⁺ ta có X→A_i. Áp dụng tiên đề Amstrong cho mọi i, suy ra X→Y nhờ luật hợp.
 - Ngược lại, giả sử có X→Y, áp dụng hệ tiên đề Amstrong cho mỗi i, ta có X→A_i, A_i∈Y nhờ luật tách. Từ đó suy ra Y⊆X⁺

Ví du

- Cho R(U), U = {A, B, C, D, E, F} F = {AB \rightarrow C, BC \rightarrow AD, D \rightarrow E, CF \rightarrow B}
 - Tính (AB)+
- Thưc hiên:
 - Bước 0: $X^0 = AB$
 - -Bước 1: X^1 = ABC (do AB→ C)
 - -Bước 2: X^2 = ABCD (do BC→AD)
 - Bước 3: X^3 = ABCDE (do D→E)
 - Bước 4: $X^4 = ABCDE$

18

Các khoá đối với SĐQH

- Định nghĩa 4: Cho sơ đồ quan hệ R(U), F là một tập các phụ thuộc hàm xác định trên U. K là một tập con của U, K được gọi là khoá tối thiểu của R nếu
 - -K→U là một phụ thuộc hàm trong F+
 - Với mọi tập con thực sự K' của K thì K'→U không thuộc F+
 - ▶K là một khoá tối thiểu thì K+ = U và K là tập thuộc tính nhỏ nhất có tính chất như vây

Các khoá đối với SĐQH

- Thuât toán 2: Tìm khoá tối thiểu
 - **Vào**: U = {A₁, A₂, ..., A_n} , F
 - Ra: khoá tối thiểu K xác định được trên U và F
 - Phương pháp
 - B⁰ $K^0 = U$
 - Bi Nếu (Kⁱ⁻¹\{A_i})→U
 - $K^i = K^{i-1} \setminus \{A_i\}$
 - $K^i = K^{i-1}$ ngược lại,
 - Bn+1 $K = K^n$

Ví du

- Cho U = {A, B, C, D, E} F = {AB \rightarrow C, AC \rightarrow B, BC \rightarrow DE}. Tìm một khoá tối thiểu của một quan hệ r xác định trên U và F
- Thực hiện
- B0: $K^0 = U = ABCDE$
- B1: Kiểm tra xem có tồn tại phụ thuộc hàm (K0\{A})→U (BCDE→U) hay không. Ta cần phải sử dụng thuật toàn 1 để kiểm tra điều kiện tượng đượng là (BCDE)+ có bằng U không. (BCDE)+ BCDE, khác U. Vậy K¹ = K⁰ = ABCDE
 B2: Tương tự, thử loại bỏ B ra khỏi K¹ ta có (ACDE)+ = ABCDE = U. Vậy K² = K¹\{B} = ACDE
- B3: K³ = ACDE
 B4: K⁴ = ACE
- B5: K⁵ = AC
- Vây AC là một khoá tối thiểu mà ta cần tìm

Nhận xét về phụ thuộc hàm

- Từ một tập các phụ thuộc hàm có thể suy diễn ra các phụ thuộc hàm khác
- Trong một tập phụ thuộc hàm cho trước có thể có các phụ thuộc hàm và các thuộc tính bị coi là dư thừa
- → Làm thế nào để có được một tập phụ thuộc hàm tốt?

rnu cua tạp cac pnụ thuọc hàm

- Định nghĩa 5: Hai tập phụ thuộc hàm F và G xác định trên U là tương đương, ký hiệu là F ≈ G, nếu $F^+ = G^+$.
 - ▶Khi F và G là tương đương, chúng ta nói F là phủ của G hay G là phủ của F.
 - Có thể kiểm tra tính tương đương của 2 tập phụ thuộc hàm được không?

21

rnu cua tạp cac pnụ thuọc hàm

- Thuật toán 3: Kiểm tra tính tương đương của 2 tập phụ thuộc hàm
 - Vào: 2 tập phụ thuộc hàm F và G xác định trên
 - **Ra**: F ≈ G?
 - Phương pháp

B.1. Với mỗi phụ thuộc hàm $Y \rightarrow Z \in F$, kiểm tra $Y \rightarrow Z \in G^{+\,?}$ ($Z \subseteq Y^+$ với Y^+ được tính trên G) Nếu với \forall phụ thuộc hàm $f \in F$, $f \in G^+$ thì $F^+ \subseteq G^+$ B.2. Tương tự, nếu \forall phụ thuộc hàm $g \in G$, $g \in F^+$ thì $G^+ \subseteq F^+$

B.3. Nếu $F^+ \subseteq G^+$ và $G^+ \subseteq F^+$ thì $F \approx G$

22

Ví du

- Cho sơ đồ quan hệ R(U) với U = {A, B, C, D, E, F} $F = \{AB \rightarrow C, D \rightarrow EF, C \rightarrow BD\}$
- $G = \{AC \rightarrow B, D \rightarrow EF, B \rightarrow CD\}$
- Hỏi F và G có phải là 2 tập pth tương đương hay không?
- Thực hiện:
 - Đối với các phụ thuộc hàm trong F
 - $f_1 = AB \rightarrow C$. AB + (đổi với G) = ABCDEF = U. Vậy f_1 thuộc G +
 - f₂= D→EF thuộc G nên chắc chắn thuộc G+
 - f_3 = C→BD. C+ (đối với G) = C không chứa BD. Vậy f_3 khôna thuộc G+
 - Kết luận F không tương đương với G

Tập phụ thuộc hàm không dư thừa

- Định nghĩa 6: Tập phụ thuộc hàm F là không dự thừa ngu không ∃ X→Y∈ F sao cho $F \setminus \{X \rightarrow Y\} \approx F$.
- Thuật toán 4: Tìm phủ không dư thừa của 1 tập phụ thuộc hàm
 - Vào: Tập thuộc tính U, F = {L_i →R_i: i = 1..n}
 - Ra : Phủ không dư thừa F' của F
 - Phương pháp
 - B0 F0= F
 - **B**ⁱ Nếu Fⁱ⁻¹\ $\{L_i \rightarrow R_i\} \approx F^{i-1}$

 $F^{i} = F^{i-1} \setminus \{L_i \rightarrow R_i\}$ thì

ngược lại, $F^i = F^{i-1}$

 B^{n+1} $F' = F^n$

Tập phụ thuộc hàm tối thiểu

 Định nghĩa 7 : F được gọi là tập phụ thuộc hàm tối thiếu nếu F thỏa mãn 3 điều kiên sau:

Đk1: Với \forall f \in F f có dạng X \rightarrow A, trong đó A là 1 thuộc tính

Với \forall f = X \rightarrow Y \in F, ! \exists A \in X (A là 1 thuộc tính): $(F \setminus f) \cup \{(X \setminus A) \rightarrow Y\} \approx F$

Dk3: $!\exists X \rightarrow A \in F : F \setminus \{X \rightarrow A\} \approx F$

Tập phụ thuộc hàm tối thiểu

Thuật toán 5: Tìm phủ tối thiểu của một tập phụ thuộc hàm

- Vào: Tập thuộc tính U, F = {L,→R; i = 1..n}

- Ra: phủ tối thiếu F; của tập phụ thuộc hàm F

- Phương pháp

B.1. Biến đối F vẽ dạng F;= {L,→A}}

trong đó A là 1, thuộc tính bật kỳ thuộc II (theá mặc đư)

trong đó A_j là 1 thuộc tính bất kỳ thuộc U (thoả mãn đk1) B.2. Loại bỏ thuộc tính thừa trong vế trái của các phụ thuộc hàm

Lần lượt giản ước từng thuộc tính trong vẽ trái của từng phụ thuộc hàm trong \mathbf{F}_1 thủ được \mathbf{F}_1' . Nếu $\mathbf{F}_1' \approx \mathbf{F}_1$ thì loại bỏ thuộc tính đang xét

Khi không có sự giản ước nào xảy ra nữa ta thu được F₂ thỏa mãn đk2

B.3. Loại bỏ phụ thuộc hàm dư thừa

Lần lượt kiểm tra từng phụ thuộc hàm f. Nếu $F_2 \setminus f \approx F_2$

Khi không còn phụ thuộc hàm nào có thể loại bỏ thi thu được F₂ thoả mãn đk3

B.4. $F_c = F_3$

Ví dụ 1

 $U = \{A,B,C\}$

 $F = \{A \rightarrow BC, B \rightarrow C, A \rightarrow B, AB \rightarrow C\}$. Tìm phủ tối thiếu của F?

- $-F_1 = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C, B \rightarrow C, AB \rightarrow C\}$
- Xét các pth trong F₁ mà vế trái có nhiều hơn 1 thuộc tính AB→C. Giản ước A thì ta còn B→C có trong F_1 , vậy A là thuộc tính thừa. Tương tự ta cũng tìm được B là thừa, vậy loại bỏ luôn AB→C khỏi $F_1.F_2 = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C, B \rightarrow C\}$
- Bổ pth thừa: A→C là thừa.

Vậy $F_c = \{A \rightarrow B, B \rightarrow C\}$

Ví du 2

 Tìm phủ tối thiểu của tập phụ thuộc hàm $F = \{A \rightarrow B, ABCD \rightarrow E, EF \rightarrow G, ACDF \rightarrow EG\}$

 $F_1 = \{A \rightarrow B, ABCD \rightarrow E, EF \rightarrow G, ACDF \rightarrow E, ACDF \rightarrow G\}$

- Loại bỏ thuộc tính thừa trong 3 phụ thuộc hàm ABCD→E, ACDF→E và ACDF→G

Kát ABCD \rightarrow E: Giả sử giản ước A , ta còn BCD \rightarrow E, kiểm tra BCD \rightarrow E có được suy ra từ F_1 không, ta tính (BCD)+ (đối với F_1). (BCD)+ = BCD, không chứa E, vây thì BCD \rightarrow E không được suy diễn ra từ F_1 , vậy A không phải là thuộc tính thừa trọng pth đạng xét. B là thừa vì từ F_1 ta có $A \rightarrow$ B dẫn đến (ACD)+ = ABCDE có chứa E

Làm tương tự ta thấy không có thuộc tính nào là thừa nữa. $F_2 = \{A \rightarrow B, ACD \rightarrow E, EF \rightarrow G, ACDF \rightarrow E, ACDF \rightarrow G\}$

Ví dụ 2 (tiếp)

- Loại bỏ pth thừa trong F₂: Lần lượt thử loại bỏ 1 pth ra khỏi F₂, nếu tập pth thu đựoc sau khi loại bỏ vấn tương đương với F₂ thì pth vừa loại là thừa A→ B không thừa vì nếu loại pth này khỏi F₂ thì từ tập phụ thuộc hàm còn lại A+ không chứa B Tương tự, ACD→E, EF→ G không thừa ACDF→ E là phụ thuộc hàm thừa vì nếu loại bỏ pth này, trong tập pth vẫn còn lại ACD→E, theo tiến để tăng trưởng ta sẽ suy ra được ACDF→E ACDF→G là thừa vì nếu loại bỏ pth này, trong tập pth còn lại vẫn có ACD→E và EF→G, do đỏ ta vẫn có (ACDF)+ = ACDEFG có chứa G
- Vậy $F_c = \{ A \rightarrow B, ACD \rightarrow E, EF \rightarrow G \}$

Phép tách các sơ đồ quan hệ

- Muc đích
 - -Thay thế một sơ đồ quan hệ $R(A_1, A_2, ..., A_n)$ bằng một tập các sơ đồ con $\{R_1, R_2, ..., R_k\}$ trong đó $R_i \subseteq R$ và $R = R_1 \cup R_2 \cup ... \cup R_k$
- Yêu cầu của phép tách
 - Bảo toàn thông tin
 - Bảo toàn tập phụ thuộc

3

Phép tách không mất mát thông tin

- **Dịnh nghĩa 8**: Cho sơ đồ quan hệ R phép tách R thành các sơ đồ con $\{R_1, R_2, ..., R_k\}$ được gọi là phép tách không mất mát thông tin đ/v một tập phụ thuộc hàm F nếu với mọi quan hệ r xác định trên R thỏa mãn F thì: $r = \Pi_{R1}(r) \stackrel{\triangleright \triangleleft}{\longrightarrow} \Pi_{R2}(r) \stackrel{\triangleright \triangleleft}{\longrightarrow} \Pi_{Rk}(r)$
- Ví dụ: Phép tách **mất mát** thông tin
 Supplier(sid, sname,city,status, pid, pname,colour,quantity)

 →S1(sid, sname,city,status)
- SP1(pid,pname,colour,quantity)
 Ví dụ: Phép tách không mất mát thông tin →S1(sid,sname,city,NOE)
 SP2(sid,pid,pname,colour,quantity)

Phép tách không mất mát thông tin

• Định lý 1: Cho sơ đồ quan hệ R(U), tập pth F, phép tách R thành R₁(U₁), R₂(U₂) là một phép tách không mất mát thông tin nếu 1 trong 2 phụ thuộc hàm sau là thỏa mãn trên F+:

$$U_1 \cap U_2 \rightarrow U_1 - U_2$$

$$U_1 \cap U_2 \rightarrow U_2 - U_1$$

Hệ quả 1: Cho sơ đồ quan hệ R(U) và phụ thuộc hàm X-Y thỏa mãn trên R(U). Phép tách R thành
 2 sơ đồ con R₁(U₁), R₂(U₂) là một phép tách không mất mát thông tin với:

$$U_1 = XY$$

$$U_2 = XZ$$

$$Z = U \setminus XY$$

Phép tách không mất mát thông tin

- Thuật toán 5: Kiểm tra tính không mất mát thông tin của 1 phép tách
 - Vào: R(A₁, A₂, ..., A_n), F, phép tách {R₁, R₂, ..., R_k}
 Ra: phép tách là mất mát thông tin hay không
 Phương pháp
 - Phương pháp B.1. Thiết lập một bảng k hàng, n cột Nếu A_i là thuộc tính của R_i thì điền a_j vào ô (i,j).
 - Nếu không thì điền b_{ij} . **B.i.** Xét $f = X \rightarrow Y \in F$

Nếu \exists 2 hàng t1, t2 thuộc bảng : t1[X] = t2[X] thì đồng nhất

t1[Y] = t2[Y], ưu tiên về giá trị a Lặp cho tới khi không thể thay đổi được giá trị nào trong bảng

B.n. Nếu bảng có 1 hàng gồm các kí hiệu a_1 , a_2 , ... , a_n thì phép tách là không mất mát thông tin ngược lại, phép tách là mất mát thông tin

Ví dụ

- R = ABCD được tách thành R1=AB, R2 =BD, R3=ABC, R4=BCD. F = $\{A\rightarrow C, B\rightarrow C, CD\rightarrow B, C\rightarrow D\}$
- B.1: Tạo bảng gồm 4 hàng, 4 cột

	Α	В	С	D
R1	a1	a2	b31	b41
R2	b12	a2	b32	a4
R3	a1	a2	a3	b43
R4	b14	a2	a3	a4

3

Ví dụ (tiếp)

• B.2 & 3:

Từ A → C, ta có

	А	В	C	D
R1	a1	a2	a3	b41
R2	b12	a2	b32	a4
R3	a1	a2	a3	b43
R4	b14	a2	a3	a4
	Α	В	С	D
R1	A a1	B a2	C a3	D b41
R1 R2		_		_
	a1	a2	a3	b41

Ví dụ (tiếp)

• Từ C → D, ta có

	Α	В	С	D
R1	a1	a2	a3	a4
R2	b12	a2	a3	a4
R3	a1	a2	a3	a4
R4	b14	a2	a3	a4

Vậy ta có 2 hàng có toàn các giá trị
 a. Chứng tỏ phép tách đã cho là
 không mất mát thông tin

Phép tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm

- Hình chiếu của tập phụ thuộc hàm Cho sơ đồ quan hệ R, tập phụ thuộc hàm F, phép tách {R₁, R₂, ..., R_k} của R trên F. Hình chiếu F_i của F trên R_i là tập tất cả X→Y ∈ F+:
- $XY \subseteq R_i$ Phép tách sơ đồ quan hệ R thành $\{R_1, R_2, ..., R_k\}$ là một phép tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm F nếu

 $(F_1 \cup F_2 \ldots \cup F_k)+=F+$ hay hợp của tất cả các phụ thuộc hàm trong các hình chiếu của F lên các sơ đồ con sẽ suy diễn ra các phụ thuộc hàm trong F.

37

Ví dụ

- **Ví dụ 1**: $R = \{A, B, C\}$ $F = \{A \rightarrow B, B \rightarrow C, C \rightarrow A\}$ được tách thành $R_1 = AB$, $R_2 = BC$. Phép tách này có phải là bảo toàn tập phụ thuộc hàm không? $F_1 = \{A \rightarrow B\}$, $F_2 = \{B \rightarrow C\}$
- Ví dụ 2: R = {A, B, C} , F = {AB→C, C→B} được tách thành R₁ = AB, R₂ = BC. Phép tách này có bảo toàn tập pth không, có mất mát thông tin không?
- Ví dụ 3: R = { A, B, C, D} , F = {A→B, C→D} được tách thành R₁ = AB, R₂ = CD. Phép tách này có bảo toàn tập pth không, có mất mát thông tin không?
- Vậy một phép tách có bảo toàn tập phụ thuộc hàm thì không đảm bảo là nó sẽ không mất mát thông tin và ngược lại

Các dạng chuẩn đối với SĐQH

- Quay lại vấn đề thiết kế cơ sở dữ liệu quan hệ, cầu hỏi mà chúng ta đặt ra trong quá trình này là Có cần thiết phải tinh chỉnh thiết kế nữa hay không, thực sự thiết kế mà chúng ta có được đã là tốt hay chưa. Để giúp trả lỡi cầu hỏi này, người ta đưa ra khái niệm về các dạng chuẩn. Khi một quan hệ thuộc vào một dạng chuẩn, một dạng dư thừa dữ liệu hay dị thường dữ liệu tương ưng với dạng chuẩn đã được khác phục.
- Các dạng chuẩn đối với SĐQH sử dụng phụ thuộc hàm gồm có:
 - Dạng chuẩn 1 (1NF)
 - Dạng chuẩn 2 (2NF)
 - Dạng chuẩn 3 (3NF)
 - Dang chuẩn Boye-Code (BCNF)

Dạng chuẩn 1 (1NF)

- Định nghĩa 9: Một sơ đồ quan hệ R được gọi là ở dạng chuẩn 1 nếu tất cả các miền giá trị của các thuộc tính trong R đều chỉ chứa giá trị nguyên tố
 - Giá trị nguyên tố là giá trị mà không thể chia nhỏ ra được nữa
- Một quan hệ r xác định trên sơ đồ quan hệ ở dạng chuẩn 1 thì quan hệ đấy là ở dạng chuẩn 1
- Ví dụ: Quan hệ không ở dạng chuẩn 1 và quan hệ sau khi chuẩn hóa về dạng chuẩn 1

sname	city	product
Blake	London	(Nut, 100)
9		(Bolt, 120)
Smith	Paris	(Screw, 75)

_			
sname	city	item	price
Blake	London	Nut	100
Blake	London	Bolt	120
Smith	Paris	Screw	75
			40

42

Dạng chuẩn 2 (2NF)

- Định nghĩa 10: Cho sơ đồ quan hệ R(U), F là tập phụ thuộc hàm trên R. X, Y ⊆ U. Y được gọi là phụ thuộc đầy đủ vào X nếu:
 - X→Y thuộc F+
 - !∃ X' ⊂ X : X'→Y ∈ F+
- Các phụ thuộc hàm không đầy đủ còn gọi là phụ thuộc bộ phận

Dạng chuẩn 2 (2NF)

- Định nghĩa 11: Một sơ đồ quan hệ R được coi là ở dạng chuẩn 2 nếu
 - -Sơ đồ quan hệ này ở 1NF
 - -Tất cả các thuộc tính không khoá đều phụ thuộc hàm đầy đủ vào khoá chính
 - (Lưu ý, A là một thuộc tính khoá nếu A thuộc một khoá tối thiểu nào đó của R. Ngược lại A là thuộc tính không khoá)

Ví du

- Sales(sid, sname, city, item, price)
- F = {sid→(sname,city), (sid,item)→price}
- Khoá chính (sid,item), ta có sname, city không phụ thuộc hàm đầy đủ vào khoá chính => Quan hệ Sales không thuộc 2NF
- S(sid, sname, city) và Sales (sid, item, price) là quan hệ thuộc 2NF

Dạng chuẩn 3 (3NF)

 Định nghĩa 12: Cho sơ đồ quan hệ R(U). F là tập phụ thuộc hàm trên R(U). X⊆U, A∈U. Ta nói A là phụ thuộc bắc cầu vào X nếu ∃Y, Y⊆U sao cho X→Y, Y→ A thuộc F+. Ngược lại, ta nói A không phụ thuộc bắc cầu vào X

Dạng chuẩn 3 (3NF)

- Định nghĩa 13: Một sơ đồ quan hệ R được coi là ở dạng chuẩn 3 nếu
 - Sơ đồ quan hệ này ở 2NF
 - Mọi thuộc tính không khoá đều không phụ thuộc bắc cầu vào khoá chính

Ví dụ

- Ví dụ 1: Trong ví dụ tách về dạng chuẩn 2 ta có: S (sid, sname, city) và Sales(sid, item, price).
 - Xét quan hệ S, pth sid → sname, city tồn tại trên S, sid là khoá chính, các thuộc tính không khoá sname, city đều phụ thuộc trực tiếp vào sid. S thuộc 3NF. Tương tự ta có Sales cũng thuộc 3NF
- Ví dụ 2:
 - ItemInfo(item, price, discount). F = {item→price, price→discount}. Khoá chính là item, thuộc tính không khoá discount phụ thuộc bắc cầu vào khoá chính item. Vậy quan hệ này không ở 3NF.
 - ItemInfo(item, price) và Discount(price, discount) thuộc 3NF.

45

Dang chuẩn Boye-Codd (BCNF)

- Định nghĩa 14: Một sơ đồ quan hệ R(U) với một tập phụ thuộc hàm F được gọi là ở dạng chuẩn Boye-Codd (BCNF) nếu với ∀ X→A ∈ F+ thì
 - A là thuộc tính xuất hiện trong X <u>hoặc</u>
 - X chứa một khoá của quan hệ R.
- Ví dụ
 - $-R = {A,B,C} ; F = {AB \rightarrow C, C \rightarrow B}.$
 - R không phải ở BCNF vì ∃ C→B, C không phải là khoá
- Chú ý:
 - Một quan hệ thuộc 3NF thì chưa chắc đã thuộc BCNF. Nhưng một quan hệ thuộc BCNF thì thuộc 3NF

Tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm về 3NF

- Thuật toán 6:
 - Vào: R(U), F (giả thiết F là phủ tối thiểu)
 - Ra: Phép tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm về 3NF
 - Phương pháp:
 - **B1.** Với các $A_i \in U$, $A_i \notin F$ thì loại A_i khỏi R và lập 1 sơ đồ quan hệ mới cho các A_i
 - B2. Nếu ∃ f ∈ F, f chứa tất cả các thuộc tính của R (đã bỏ các A_i ở bước trên) thì kết quả là R
 - B3. Ngược lại, với mỗi X→ A ∈F, xác định một sơ đồ quan hệ R_i(XA).
 - Nếu $\exists X \rightarrow A_i$, $X \rightarrow A_j$ thì tạo một sơ đồ quan hệ chung $R'(XA_iA_j)$

48

Ví du

Cho $R = \{A,B,C,D,E,F,G\}$

 $F = \{A \rightarrow B, ACD \rightarrow E, EF \rightarrow G\}$ (đã tối thiểu)

- Xác định phép tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm về 3NF
 - B1. Không lập được sơ đồ quan hệ nào mới.
 - **B2**. !∃ f ∈ F: f chứa tất cả các thuộc tính của R
 - **B3**. A→B
- ⇒ R1(AB)
- ACD→E
- ⇒ R2(ACDE)
- EF→G
- ⇒ R3(EFG)

Tách không mất mát thông tin và bảo toàn tập phụ thuộc hàm về 3NF

Yêu cầu:

- Bảo toàn tập phụ thuộc hàm (như thuật toán trên)
- Đảm bảo là có một sơ đồ con chứa khoá của sơ đồ được tách
- Các bước tiến hành
 - B1. Tìm một khoá tối thiểu của sơ đồ quan hệ R đã cho
 - B2. Tách sơ đồ quan hệ R theo phép tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm.
 - B3. Nếu 1 trong các sơ đồ con có chứa khoá tối thiểu thì kết quả của B2 là kết quả cuối cùng
 - Ngược lại, thêm vào kết quả đó một sơ đồ quan hệ được tạo bởi khoá tối thiểu tìm được ở B1

50

Ví du

- Cho R(U) trong đó U = {A,B,C,D,E,F,G}. F = $\{A\rightarrow B, ACD\rightarrow E, EF\rightarrow G\}$
- Tìm một khoá tối thiểu của R:
- $K^0 = ABCDEFG$
 - $\mathsf{K}^1 = \mathsf{K}^0$ do nếu loại A thì BCDEFG \Rightarrow U không thuộc F+
 - $K^2 = K^1 \setminus \{B\} = ACDEFG do ACDEFG \rightarrow U thuộc F+$ $K^3 = K^2 do nếu loại C thì ADEFG \rightarrow U không thuộc$
- $K^4 = K^3$ do nếu loại D thì ACEFG \rightarrow U không thuộc
- $K^5 = K^4 \setminus \{E\} = ACDFG do ACDFG \rightarrow U thuộc F+ K^6 = K^5 do nếu loại F thì ACDG <math>\rightarrow$ U không thuộc
- $K^7 = K^6 \setminus \{G\} = ACDF \text{ do } ACDF \rightarrow U \text{ thuộc } F+$
- Vậy khoá tối thiểu cần tìm là ACDF

Ví dụ (tiếp)

- Dùng kết quả của ví dụ ở phần tách bảo toàn tập phụ thuộc hàm ta có một phép tách R thành 3 sơ đồ con $R_1 = AB$, $R_2 = ACDE$, $R_3 = EFG$
- Do khoá ACDF không nằm trong bất kỳ một sơ đồ con nào trong 3 sơ đồ con trên, ta lập một sơ đồ con mới R₄ = ACDF
- Kết quả cuối cùng ta có phép tách R thành 4 sơ đồ con {R₁, R₂, R₃, R₄} là một phép tách không mất mát thông tin và bảo toàn tập phụ thuộc hàm

Tách không mất mát thông tin về **BCNF**

- Thuật toán 7:
- Vào: Sơ đồ quan hệ R, tập phụ thuộc hàm F.
- Ra: phép tách không mất mát thông tin bao gồm một tập các sơ đồ cọn ở BCNF với các phụ thuộc hàm là hình chiếu của F lên sơ đồ đó.
- Phương pháp:

B1. KQ = {R}, **B2.** Với mỗi S \in KQ, S không ở BCNF, xét X \rightarrow A \in S, với diễu kiện X không chữa khoả của S và A \notin X. Thay thế S bởi S1, S2 với S1=A \cup {X}, S2 = {S} \ A. **B3.** Lặp (B2) cho đến khi \forall S \in KQ đều ở BCNF

KQ gồm các sơ đồ con của phép tách yêu cầu

- Mục đích của thiết kế CSDL:
 - Tránh dư thừa dữ liêu
 - Tránh dị thường dữ liệu khi thêm/xoá/sửa đổi
 - Hiệu quả trong tìm kiếm
- Đưa về các dạng chuẩn sử dụng các phụ thuộc
 - 2NF: giản ước sự dư thừa gây nên bởi các phụ thuộc hàm bộ phận và tránh các dị thường khi cập nhật
 - 3NF: giản ước sự dư thừa gây nên bởi các phụ thuộc hàm bắc cầu và tránh các dị thường khi cập nhật

Phụ thuộc đa trị

• *Định nghĩa 15:* Cho R(U), X, Y ∈U. X xác định đa trị Y hay Y phụ thuộc đa trị vào X (X→→Y) nếu với ∀ r xác định trên R và với hai bộ t1 và t2 *bất kỳ* mà t1[X] = t2[X] thì \exists bộ t3:

t3[X] = t1[X], t3[Y] = t1[Y] và t3[Z] = t2[Z]với $Z = U \setminus XY$.

Ví du

DAY_HOC					
→ MônHọc	GiảngViên	Đối Tượng			
Cơ sở dữ liệu	Lê Thanh Hà	Đại học			
Cơ sở dữ liệu	Lê Thanh Hương	Đại học			
Cơ sở dữ liệu	Lê Thanh Hà	Cao đẳng			
Cơ sở dữ liệu	Lê Thanh Hương	Cao đẳng			
Xử lý ảnh	Vũ Quốc Huy	Đại học			

Môn Học $\rightarrow \rightarrow$ Giảng Viên, Môn Học $\rightarrow \rightarrow$ Đối Tượng

55 55

Hệ tiên đề đối với các phụ thuộc hàm và phu thuộc đa tri

Cho R(U), X, Y, Z, W ⊆ U (XY = X ∪ Y)
A1: Phản xạ đối với FD (reflexivity): Nếu Y ⊆ X thì X→Y.
A2: Tăng trưởng đối với FD (augmentation):

- Nếu X→Y thì XZ→YZ.

 A3: Bắc cầu đối với FD (transitivity):
 Nếu X→Y, Y→Z thì X→Z.
- A4: Luật bù đối với MVD (complementation): Nếu X→→Y thì X→→U \ XY.

Hệ tiên đề đối với các phụ thuộc hàm và phụ thuộc đa trị (2)

Cho R(U), X, Y, Z, W \subseteq U (XY = X \cup Y)

- A5: Tăng trưởng đối với MVD (augmentation):
- Nếu X→→Y và V⊆W thì WX→→VY.

 A6: Bắc cầu đối với MVD (transitivity):
- Nếu $X \rightarrow Y$, $Y \rightarrow Z$ thì $X \rightarrow Z Y$.

 A7:
- Nếu X \rightarrow Y thì X $\rightarrow\rightarrow$ Y.
- A8:

57

Nếu X $\to\to$ Y, W \to Z với Z \subseteq Y và W \cap Y= \varnothing thì X \to Z.

58 58

Các luật suy diễn bổ sung đối với các phụ thuộc đa trị

Luật hợp (union):

Nếu $X \rightarrow Y$, $X \rightarrow Z$ thì $X \rightarrow YZ$.

Luật tựa bắc cầu (pseudotransitivity):

Nếu $X \rightarrow Y$, $WY \rightarrow Z$ thì $WX \rightarrow Z \setminus WY$.

Luật tựa bắc cầu hỗn hợp (mixed pseudotransitivity):

Nếu X \rightarrow Y, XY \rightarrow Z thì X \rightarrow Z \ Y.

Luật tách (decomposition):

Nếu $X \rightarrow Y$, $X \rightarrow Z$ thì

 $X {\to\hspace{-.2em}\to\hspace{-.2em}\to} Y {\cap} Z, \ X {\to\hspace{-.2em}\to\hspace{-.2em}\to} Y \setminus Z, \ X {\to\hspace{-.2em}\to\hspace{-.2em}\to} Z \setminus Y.$

Bao đóng của tập phụ thuộc hàm và phụ thuộc đa trị

- Định nghĩa 16: Bao đóng của tập các phụ thuộc hàm và phụ thuộc đa trị D là tập tất cả các phụ thuộc hàm và các phụ thuộc đa trị được suy diễn logic từ D
 - -Ký hiêu: D+

Phép tách không mất mát thông tin

• Định lý 1: Cho sơ đồ quan hệ R(U), tập pth và đa trị D , phép tách R thành $R_1(U_1)$, $R_2(U_2)$ là một phép tách không mất mát thống tin nếu 1 trong 2 phụ thuộc hàm hay đa trị sau là thỏa mãn trên F+:

 Hệ quả 1: Cho sơ đỗ quan hệ R(U) và phụ thuộc hàm X→/→→ Y thỏa mãn trên R(U). Phép tách R thành 2 sơ đồ con $R_1(U_1)$, $R_2(U_2)$ là một phép tách không mất mát thông tin với:

$$U_1 = XY$$

$$U_2 = XZ$$

$$Z = U \setminus XY$$

61

Phép tách không mất thông tin

- $\begin{array}{l} \textbf{Vào} \colon R(A_1,\,A_2,\,...,\,A_n),\,F,\,M,\,\text{phép tách }\{R_1,\,R_2,\,...,\,R_k\} \\ \textbf{Ra} \colon \text{phép tách là mất mát thông tin hay không} \end{array}$
- Phương pháp (tổng quát hoá thuật toán trình bày với pth) B.1. Thiết lập một bảng k hàng, n cột (xem B1. slide 33) **B.i.** Xét $f = X \rightarrow Y \in F$:

thực hiện đồng nhất bảng (xem B2. slide 33)

nếu \exists 2 hàng t1, t2 thuộc bảng : t1[X] = t2[X] thì thêm vào bảng đó một hàng mới u u[X]=t1[X], u[Y]=t1[Y],

Lặp cho tới khi không thể thay đổi được giá trị nào

B.n. Nếu bảng có 1 hàng gồm các kí hiệu a₁, a₂, ... , a_n thì phép tách là không mất mát thông tin. ngược lại, phép tách không bảo toàn thông tin.

Dạng chuẩn 4 (4NF)

- Định nghĩa 17: Một quan hệ R ở dang chuẩn bốn nếu với mỗi phụ thuộc đa trị $X \rightarrow Y$ với $Y \neq \emptyset$, $Y \not\subset X$ và XY ⊂ R thì X chứa một khóa của R
- Chú ý: nếu R chỉ có các phụ thuộc hàm thì dang chuẩn bốn chính là dang chuẩn Boye-Codd và $X \rightarrow Y$ phải có nghĩa là $X \rightarrow Y$.

Kết luận

- Tầm quan trọng của thiết kế CSDL
 - ảnh hưởng đến chất lượng dữ liệu lưu trữ
 - Hiệu quả của việc khai thác dữ liệu
- Muc đích của thiết kế CSDL:
 - Tránh dư thừa dữ liêu
 - Tránh dị thường dữ liệu khi thêm/xoá/sửa đổi
 - Hiệu quả trong tìm kiếm
- Đưa về các dạng chuẩn sử dụng các phụ thuộc hàm
 - 2NF: giản ước sự dư thừa gây nên bởi các phụ thuộc hàm bộ phận và tránh các dị thường khi cập nhật
- 3NF: giản ước sự dư thừa gây nên bởi các phụ thuộc hàm bắc cấu và tránh các dị thường khi cập nhật
- 3NF: giản ước sự dư thừa gây nên bởi các phụ thuộc đa trị và tránh các dị thường khi cấp nhật

